

TANDORI DEZSŐ

Farsangidőn

A madár? A tojás? A szüszifoszi kő! Esélyegyenlőségi misztérium

Végső trilógiám

I. MŰVÉSZETELMÉLETEM

Semmi sem érdemli meg, hogy megörökítsék.

Minden elvárhatja, hogy hallgassanak róla.

II. AZ EMBERISÉG TÖRTÉNELMÉRŐL

*Hirosima (kényszerűség) kivételével
még soha semmi el nem intézett semmit.*

*Jaj.**

Ezután sem fog.

To be continued.

*

* Mert hogy: „vagy Japán félelme a szovjet inváziótól, haha.”

(Máris szétszalazódik.
Ugye, inkább beszéljünk másról.
Ld. Töredék Ham...
„S én, mint aki félrehajol
egy teljes térnyi szélből.” 1960-as évek.

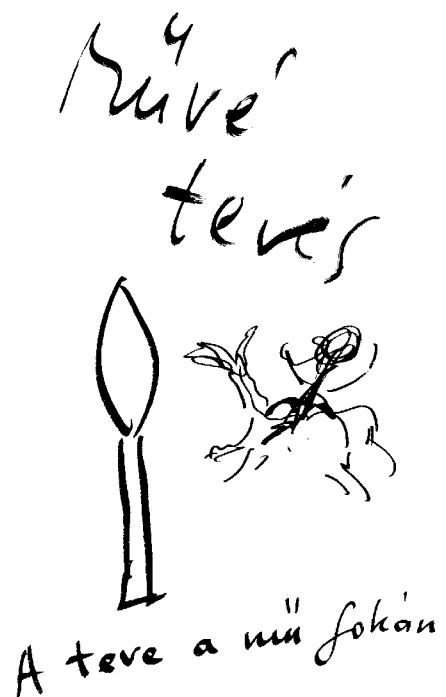
De fáj már a derekam,
a nyakam...!)

III. A LÉTEZÉSRŐL

Egy veréb nem veréb.
Lélek egy verébttestben.

Egy ember sem egy ember.
Jaj, szegény lélek.

Verébkém odaát alszik.

Végső trilógiám bővül

IV. KUGLI ÉS KÉGLI (MAGÁNTÖRTÉNELEM, ABSZOLÚT)

*Most kikugliznak minket adókkal,
egyebekkel, hiába, hát itt éltünk,
fizessünk érte, haha. De én*

*– ma is! –, ingatlanadó idején,
egy kégliről álmodom,
hol dús események zajlanak,
ahogy egykor, ötven éve,*

*igaz, még az eseménydússág
– „ülőhelyfoglaltság, állóhelyfoglaltság” –
meglehetős híján,*

*most, saját kéglimnek sem a
gyötrelmes ingatlanadóját ingatom
jobbra-balra, hanem*

*a szinte korlátlan eseménydússágok képzelt
kéglijén tobzódok,*

*újra csak gondolatban.
Ennyi, a képzelet ötven évéről.
De hát ezekben az évtizedekben
éltem le a... Stb.*

V. ÚJRA WITTGENSTEIN

*Witti nem, hogy kihagyhatatlan,
de sem atommal, sem szovjettel
el nem intézhető, el nem rettenthető.*

*(Hagyjam már e történelemcella-film eket!
Ne rajtuk guruljak be, guru bár nem vagyok.
„Guru nem gurul be!”)*

Wittgenstein sem volt guru,
mikor az elhíresültet mondta:
„Amiről nem lehet beszélni, arról
hallgatni kell.”

Ma se értelmezzük, kérem, politikailag,
az elhíresültnek folytatásait. Íme:

„Amiről jól hallgatni sem lehet,
az nem is lehet jól.”
(Túlhaladott, hogy arról tenni kell.
Mit tesz az, „valamiről tenni”.
Eleve téve van róla,
a Teremtődés folyamatkezdete óta.)

Witti egy szót sem szólhat!!
Nem szólhatTD.

Végső nem-is-trilógiám-nem-ér-véget-csak...

VI. ELEMZÉSBE CSAPOK ÁT

Írtam egy verset Totyi verébkém halála után,
de a költemény kedvéért eseményeket átalakítottam.
Nem szeretném, ha az életen győzne a poézis,
bár igaz, élőben van az is, ez is.
Tehát versemet, melyet
egy napilap igencsak rejteget
a közönség elől,
és könyörögni nem fogok semmit senkitől,
trükkösen közlöm a költeményt itt,
el-eljutva közben az elemzésig,
hogy az igazságra rávilágítsak.
Meg hogy ne a kocka hat oldalával hasítsak
semmit a valamibe,
legyen meg a bűvös hétnek az ő hét részlete.

Közbevetés

BODENI-TÓ, GYALOG ÁT

*Egyszer a Bodeni-tóról,
egy este, filmet láttam,
szinte sok volt a jóból,
vállamon Szpéró madárkám.*

*Évtized évtizedre,
múlt, egyedül maradtam.
Az a film, az se kellhet,
Szpéró rég nincs, és ez van.*

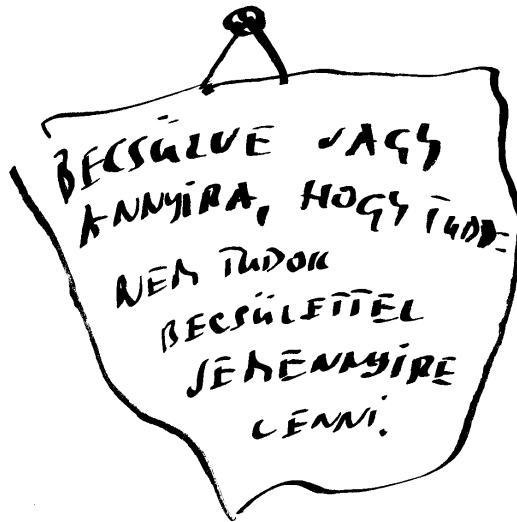
– *Most ülünk a Bodeni-tónál,
Potyika nevű madarammal.*

S a képzelt égen átszáll
egy Szpéró nevű angyal.

Csak képzetként ülünk, persze, ott,
nem valóságosan.
De eseménytelen, megkopott
napunknak valakije van:

jómagam és új verebem, ugyan...
Ki hűtelen, ki hű?
A valós égen átsuhan
egy angyal, Szpéró nevű.

PS. Ah, mit cifrázzam. Totyi, Szpéró, Potyi:
egy TD van és egy madár van!

Plusz

A kor négyszogesítése

Hogy en se, hogy te se:
a kor abszolút négyszogesítése.

A TRIVIALIS

All is, nem all is.

ÉS, VISSZA NORMÁLBA

*Ne legyen többé hétfő,
hogy kora még rá, vagy késő,
ne legyen kedd,
hogy nekem, vagy hogy neked,
ne legyen már szerda sem,
hogy le vagy szarva sem,
hogy le vagyok szarva,
ne legyen többé szerda.*

*Csütörtök: a közép,
ne részletezzük díszmezejét.*

*Ne legyen többé péntek,
hogy ezután hova lépek,
nem lépek, ne legyen szombat,
széttett combnak, tört combnyak,*

*több kor ne legyen.
Ne legyen többé vasárnap,
későnnek, vagy koránnak.
Ott vagyunk a kezdeteken.*

Wittgenstein

*„Amiről nem lehet beszélni...”
Nem hihetek e korrelációlehetőségben.
Nincs az „amiről”
a beszélő szubjektumának!
Csak áltat.
Hogy beszélhet-e róla, vagy sem.
Nem létező nóta, a Némaság-Helyen.*

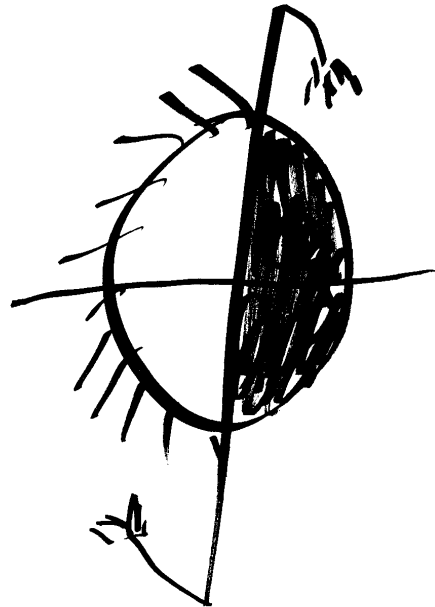
Hajnali Kosztolányi

„Elmondanám ezt néked”, a kurva anyját.
De már „A jó kurva anyátok kibaszott valagát” c. verssorom
se ment át.

Witti

Nincs kivel beszélnem! Ez az „amiról”-hiány.
Ld. Karinthy. „Nőket emancipál e Mancsi Pál miatt.”
Hajóztam. Admirál! nem lehet beszélni! Admirál! akkora a szél, ni!

Az öröknap felszáll, leszáll

Felszálláskor, leszálláskor kérjük kapaszkodni

Szegedi dal

Nem hogy magamba bekeseredtem,
a világból csak, kikeseredtem.

Ladicon, Rubicon

Folyó mentén
lélek ment, én.
Folyó mente,
itt ment ő.

Itt volt mentiünk;
s mit mentetek,
Vízi Mentők?

Ki vizitelt
le a vízben
– feledem játékomat! –,
azt mondta, azt mondják,
átal menne, mert ott lakik
a galambja;
hogy ezt mondta.
Bizony, néha ladikon,
s nem tudjuk, Stiksz, Rubicon.

"Beér e kör. Körbeér-e?"

(megoldi
barátainak)

